

at der saa bliver givet Mulighed for, at den sjællandske Bondestand kan rejse sig et nyt Pengeinstitut, til hvilket Albertis Navn ikke er knyttet? Og saa er det Spørgsmaalet: Er der da farbare Veje her? Dertil skal jeg sige, at jeg tror, der er det.

Jeg har ikke givet mig af med at udarbejde noget Forslag i den Retning og har heller ikke haft Anledning dertil; men jeg tror, det er urigtigt at sige, at en Fallit og en Likvidation ere det samme. Det er kommet frem, ikke fra det ærede Medlem, men fra flere andre Sider, og jeg synes ogsaa, den ærede Minister argumenterede ud fra den Betragtning, at Fallit og Likvidation er det samme. Men det er det jo ingenlunde. Derfor tror jeg og mange med mig, at det Grundlag, her er givet til Ordningen af denne Sag, ikke er godt. Det er tillige antydet, at det maaske heller ikke viser nogen farbar Vej; men jeg tror ikke en Gang, at det er godt, og det er, som jeg nylig nævnede, den største Betænkelighed, jeg har ved denne Ordning.

Naar det ærede Medlem fra Bogense (Aadal) nu bad Højre om at lade være med at standse denne Sag, skal jeg til en saadan Anmodning fra det ærede Medlems Side blot sige, at vi her i Folketinget kunne jo ikke standse Sagen. Vi kunne lægge den større eller mindre Sten i Vejen, men ikke standse den. Det ærede Medlems indtrængende Anmodning til os ville vi selvfølgelig tage under Overvejelse; men at stemme for denne Sags videre Gang paa dette Grundlag er os en Umulighed. Vi skulle altsaa med stor Glæde følge det ærede Medlems Anmodning om at tage under Overvejelse, om det vil være muligt for os ved tredie Behandling at lade være at stemme i Stedet for at stemme imod. Men mere end dette vil der naturligvis ikke kunne være Tale om, da vi finde, at Grundlaget er saa daarligt og ogsaa vil være daarligt for den fremtidige sjællandske Bondestands Sparekasses Vedkommende.

Lange: Den højtærede Ministers Slutningsudtalelse imod den Gruppe, jeg tilhører, giver mig Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg udtalte ved Sagens første Behandling min Sympati med dette Lovforslag, idet jeg bestemte hævdede, at den Grund, man havde til at stemme for dette Lovforslags Gennemførelse, var den, at man maatte gaa ud fra, at Befolkningen her i Landet saa paa Bankgarantien med de Øjne, at naar

man havde ydet Støtte til Bankerne, burde man ogsaa yde Støtte til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg udtalte efter min Formening klart og tydeligt nok og udtalte det ogsaa til den Gruppens Ordfører, jeg tilhører, at jeg ikke agtede at følge ham, saa jeg falder ham ikke paa nogen mulig Maade i Ryggen. Hvor mange der agte at følge mig, ved jeg ikke. Hvor mange der agte at følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), ved jeg heller ikke. Jeg ved kun, at jeg personlig ønsker, at denne Sag maa blive ordnet paa den af Flertallet foreslaaede Maade. Jeg agter derfor ikke alene at stemme for Lovforslaget, men ogsaa for de Ændringer, som ere foreslaaede af Flertallet i Udvalget.

Samtidig med, at jeg har faaet Ordet, vil jeg fremhæve det ønskelige i, at der til tredie Behandling kunde blive Flertal i Udvalget for det ene Ændringsforslag, som et Mindretal i Udvalget har fremsat under Nr. 18. Jeg mener, at den Ændring er saa fornuftig og korrekt, at man maa kunne blive enig om den. Jeg mener nemlig, at den Tid kan komme, hvor det kan blive nødvendigt for Sparekassen, naar den er rejst, at opsigte Obligationer, og af den Grund mener jeg, man skulde tage den Ændring med, som her er stillet af Mindretallet.

Dinesen: Jeg vil kun korteligt bemærke, at jeg i Ønsket om at se dette Spørgsmaal løst paa Grundlag af den Stilling, som Ministeren og Udvalgets Flertal have indtaget, slutter mig til det ærede Medlem fra Slagelse (Lange). Jeg mener med ham, at det er rigtigt, at Sagen finder en saadan Løsning som den, der nu for dette Tings Vedkommende er Udsigt til, at der kan blive Enighed om.

Jeg skal for øvrigt gøre to korte Bemærkninger. Den ene er den, at man maa ikke tro, at Forholdene ere saadanne, at det kun er Landbostanden her paa Sjælland, der lider Tab ved Den sjællandske Bondestands Sparekasses Skæbne. De Tab, der lides, udstrække sig ogsaa til Byerne; der er mange næringsdrivende i Byerne, der indirekte gennem de Tab, som Landboerne lide, ville komme til at lide Tab ved den Ulykke, der har ramt denne Sparekasse. Det tror jeg er en Betragtning, man skal tage Hensyn til under sine Overvejelser af denne Sag.

Dernæst tror jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gør sig skyldig i nogen Misfor-